

Zlodějka knih

Markus Zusak

Poučení a zamyšlení před čtením

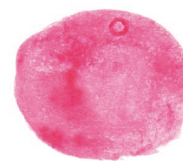
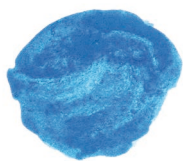
Markus Zusak (čti [márkus zjusak], nar. 1975) je australským autorem bestsellerů jako *Zlodějka knih* nebo *Posel*. Zusakovy knihy zaujmou čtenáře prakticky každého věku. Jsou napěchované nejrůznějšími metaforami a pointami, které dokážou v mnohých případech až vyrážet dech.

Markus Zusak

1 Co se ti vybaví jako první, když vidíš jednotlivé barvy?

Otázky před textem

- 2 Ukradl(a) jsi někdy něco?
- 3 Co bys byl schopen / byla schopna ukrást? V jaké situaci?
- 4 Co podle tebe znamená krádež?
- 5 Ukradl(a) jsi někdy někomu např. nápad nebo odpověď?

Otázky k úvodnímu obrázku

- 6 Co tě napadne, když se podíváš na úvodní obrázek?
- 7 Jak asi bude souviset s textem knihy?
- 8 Kdo/co je vlastně smrt?
- 9 Může být podle tebe smrt někdy milosrdná?
- 10 Jaké vlastnosti bývají přisuzovány postavě smrti?

Poznámky

Ukázka

Nejdřív barvy.

Až potom lidi.

Takhle to obvykle vídám.

Nebo se o to aspoň snažím.

DROBNÁ INFORMACE

Zemřete.

Co nejpřímněji se snažím stavět se k téhle věci bezstarostně, přestože většině lidí cosi brání mi uvěřit, nehledě na moje protesty. Prosím vás, věřte mi. Já doopravdy dokážu být bezstarostná. Dokážu být přátelská. Příjemná. Přívětivá. A to jsme jen u P. Ale nechtějte po mně, abych byla hodná. Být hodná, to není moje parketa.

REAKCE NA VÝŠE UVEDENOU INFORMACI

Dělá vám to těžkou hlavu?

Prosím vás – hlavně se nebojte.

Když nic, jsem aspoň spravedlivá.

Představit se, jistěže.

Tak se má začít.

Nezapomínat na dobré způsoby.

Mohla bych se uvést se vši okázalostí, ale to vlastně není třeba. Poznáte mě důvěrně, a nebude to trvat tak dlouho; záleží to na souhrnu nejrůznějších proměnných. Postačí říct, že v jisté chvíli budu nad vámi stát, tak vlídná, jak jen to bude možné. Vaši duši v náručí. Na rameni se mi usadí některá barva. Něžně vás odnesu pryč. Vy v tu chvíli budete ležet (vestoje lidi nacházím jen zřídka). Sevření krustou svého těla. Možná dojde k nějakému objevu; do vzduchu skane výkřik. Pak už uslyším jen vlastní dech a zvuk vůně, zvuk svých kroků. Otázka je, jakou barvu bude mít všechno v tu chvíli, kdy si pro vás přijdu. Co řekne nebe? Já osobně mám ráda nebe barvy čokolády. Hořké, tmavé čokolády. Lidé říkají, že mi sluší. Ale i tak se snažím vychutnat každou barvu, kterou vidím. Celé spektrum. Snad miliardu příchutí, a žádná z nich není docela stejná jako druhá, a nebe, co se pomalu cumlá. Zmírňuje to stres. Pomáhá mi to uvolnit se.

SKROMNÁ TEORIE

Lidé si všímají barev dne jen na jeho počátku a konci, ale mně je úplně zřejmé, že v každém uplývajícíím okamžiku dnem prolíná množství odstínů a polotónů. Jediná hodina může sestávat z tisíců odlišných barev. Voskové žluti, modři poplivané mraky. Kalné temnoty. Při své práci si dávám záležet, abych je nepřehlédla.

Jak už jsem naznačila, to občasné rozptýlení, odvedení pozornosti je moje záchrana. Pomáhá mi to udržet si zdravý rozum. Pomáhá mi, abych to všechno zvládla – vždyť uvažte,

jak dlouho už tuhle práci dělám. Potíží je v tom, že by to těžko někdo mohl vzít za mě. Kdo by mě zastoupil, kdybych si vzala volno a odjela do některého z těch vašich dobře vybavených rekreačních středisek, ať už do tropů, nebo na lyže? Odpověď samo sebou zní nikdo, a to mě přimělo k vědomému, dobrovolnému rozhodnutí – udělat si dovolené z rozptýlení. Nemusím říkat, že si je vybírám po troškách. Barvu po barvě. I tak byste se asi mohli ptát: K čemu ona potřebuje dovolenou? Kvůli čemu potřebuje rozptýlení? Což mě přivádí k dalšímu bodu. A to jsou ti zbylí lidé. Ti, co přežijí. Na ně se prostě nedokážu dívat, ale stejně to při mnoha příležitostech udělám. Usilovně se dívám po barvách, abych na ně nemusela myslet, ale tu a tam zaznamenám někoho z těch, kdo tu zůstali, rozdrolení ve skládačce prozření, zoufalství a překvapení. Srdce mají probodaná, plíce ubité. A to mě zase přivádí k něčemu, o čem vám budu vyprávět tento večer nebo den, na čase ani barvě nezáleží. Je to příběh jedné z těch, kdo dokážou neustále přežívat – odbornice na zůstávání. Je to vážně jen krátký příběh, který mezi jiným pojednává o:

- ▶ jedné dívce,
- ▶ několika slovech,
- ▶ harmonikáři,
- ▶ nějakých těch fanatických Němcích,
- ▶ židovském boxerovi
- ▶ a spoustě zlodějny.

Zlodějku knih jsem viděla třikrát.

Vysvětlivky
skanout – stéct

Otázky po textu

- 11 Kdo příběh vypráví?
- 12 Na základě bodů v závěru ukázky zkus sestavit příběh.
- 13 Spojuješ si některé lidi, zvířata, věci nebo příležitosti s nějakou barvou?
  - Jaká barva se ti vybaví, když si představíš svou mámu?
  - Jaká barva je spojená s tvým pokojem?
  - Jakou barvu má dnešní den?
  - Jakou barvu mají Vánoce?
  - Jakou barvu mají tvé narozeniny?
  - Jakou barvu má škola?
  - Jakou barvu přisuzuješ sobě?

Seznam filmových a zvukových ukázek najdeš
na www.skolasnadhledem.cz — zadej kód 594 444 nebo

- Trailer k filmu *Zlodějka knih* (2013)

